

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติ สภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัย จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

หมวดที่ ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้กับผู้เข้าศึกษาตั้งแต่ ภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๐

๓.๒ ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

๓.๓ ข้อบังคับสภาประจำสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔

๓.๔ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายถึง คณะกรรมการตามข้อ ๖.๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการจัดระบบบริหารการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๒

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา” หมายถึง คณะกรรมการตามข้อ ๗.๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการจัดระบบบริหารการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในสาขานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ซึ่งอาจเป็นบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องพิจารณาถึงด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดี เป็นผู้รักษากฎให้เป็นไปตามตามข้อบังคับนี้ ส่วนการตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจากการใช้ข้อบังคับนี้ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

หมวดที่ ๒

ระบบการศึกษา

ข้อ ๖ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

๖.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงมุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

อนึ่ง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หากเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

๖.๒ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์รโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ข้อ ๗ โครงสร้างของหลักสูตร

๗.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๗.๒ หลักสูตรปริญญาโท ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต หลักสูตรนี้มี ๒ แผน

แผน ก เป็นแผนการศึกษาเน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาดูตามแผน ก มี ๒ แบบ คือ

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๗.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๗.๔ หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๖๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยและให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพและศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๘ การจัดการศึกษา

๘.๑ การเรียนตามระบบการศึกษานี้ เป็นการเรียนแบบสะสมหน่วยกิต ระบบทวิภาค

๘.๒ การคิดหน่วยกิต

๘.๒.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒.๕ การค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาการศึกษาสั้นกว่า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๓ ระบบการจัดการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และกรณีที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ สาขาวิชาที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

๘.๔ ภาษาที่ใช้ในการศึกษารายวิชา อาจเป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศก็ได้

ข้อ ๕ ระยะเวลาการศึกษา

๘.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๘.๒ หลักสูตรปริญญาโท ใช้ระยะเวลาศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๘.๓ หลักสูตรปริญญาเอก ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

หมวดที่ ๓

การควบคุมคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๐ จำนวนและคุณภาพของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยจะเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ นอกจากนี้อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใดเท่านั้น และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑๐.๑ ปริญญาโท

๑๐.๑.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

๑๐.๑.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น

หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๑.๓ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๑.๔ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๒ ปริญญาเอก

๑๐.๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

๑๐.๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๒.๓ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิ

ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๒.๔ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๐.๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนให้เป็นไปตามข้อ ๑๐.๑.๑ และ ๑๐.๑.๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

๑๑.๑ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

๑๑.๒ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

๑๑.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวดที่ ๔

การรับเข้าศึกษาและการรายงานตัวเข้าศึกษา

ข้อ ๑๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑๒.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๒.๒ หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๒.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า

๑๒.๔ หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า

ข้อ ๑๓ การรับสมัคร

ใบสมัคร หลักฐานประกอบ เงื่อนไข วิธีการ และจำนวนนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ การรับเข้าศึกษา

๑๔.๑ เงื่อนไขวิธีการและจำนวนนักศึกษาที่จะรับในแต่ละสาขาวิชาให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๑๔.๒ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อาจพิจารณารับบุคคลเพื่อเข้าศึกษาหรือวิจัยโดยไม่ขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๕ การรายงานตัวเป็นนักศึกษา

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษา ตามประกาศของมหาวิทยาลัยจะต้องนำหลักฐานมารายงานตัว เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวันและเวลาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษากำหนด มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

หมวดที่ ๕

การลงทะเบียนวิชาและการโอนหน่วยกิต

ข้อ ๑๖ การลงทะเบียนวิชาเรียน

๑๖.๑ นักศึกษาจะลงทะเบียนวิชาเรียนใด ต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา กำหนดเวลาลงทะเบียนและอัตราค่าธรรมเนียมการลงทะเบียน ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๖.๒ การลงทะเบียนวิชาเรียนแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑๖.๒.๑ การลงทะเบียนเพื่อได้หน่วยกิตและกิตติค่าคะแนน (Credit)

๑๖.๒.๒ การลงทะเบียนเพื่อได้หน่วยกิตแต่ไม่กิตติค่าคะแนน (Non-credit)

๑๖.๒.๓ การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง (Audit)

๑๖.๓ ในภาคเรียนภาคปกติ ให้นักศึกษาลงทะเบียนวิชาเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์กำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา

๑๖.๔ นักศึกษาจะลงทะเบียนวิชาเรียนซ้ำ เพื่อกิตติคะแนนในวิชาที่เคยลงทะเบียน และได้ผลการเรียนตั้งแต่ระดับคะแนน B ขึ้นไปแล้วมิได้ ยกเว้นในกรณีที่นักศึกษาเรียนครบตาม

หลักสูตรแล้ว แต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ จะสามารถลงทะเบียนเป็นวิชาเรียนซ้ำ เพื่อคิดค่าคะแนนในวิชาที่ลงทะเบียน และได้ผลเรียนต่ำกว่าระดับคะแนน A ได้

๑๖.๕ นักศึกษาที่เรียนวิชาครบตามหลักสูตรรวมแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาที่ลาพักการศึกษาจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๖.๖ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาที่บรรจุอยู่ในแผนการเรียนหรือเทียบเท่า ในสถาบันอื่น ๆ เพื่อนับเป็นวิชาตามแผนการเรียนได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๗ การขอเพิ่มและการถอนวิชาเรียน

๑๗.๑ การขอเพิ่มวิชาเรียนจะกระทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

๑๗.๒ การขอถอนวิชาเรียน จะกระทำดังนี้

๑๗.๒.๑ กรณีการถอนภายใน 3 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูร้อน เมื่อได้รับอนุมัติการเพิกถอนแล้ว รายวิชานั้นจะไม่มี การบันทึกลงในใบแสดงผลการศึกษา

๑๗.๒.๒ กรณีการถอนเมื่อพ้นกำหนด ๓ สัปดาห์แรกของภาคเรียนปกติ หรือพ้นสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูร้อน แต่ก่อนกำหนดการสอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ จะได้รับการอนุมัติการเพิกถอนวิชาเรียนในกรณีที่นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งให้พัก การศึกษาหลังจากลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้น ผลการประเมินรายวิชานั้น จะปรากฏในใบแสดงผล การศึกษา โดยมีบันทึกอักษร "W" ในช่องผลการศึกษา

๑๗.๒.๓ การเพิ่มและการถอนวิชาเรียนจะกระทำได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบ จากคณาจารย์ที่สอนรายวิชานั้น ๆ และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา

ข้อ ๑๘ การโอนผลการเรียน

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา อาจพิจารณารับโอน ผลการเรียนจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ภายใต้เงื่อนไข ต่อไปนี้

๑๘.๑ เป็นรายวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และได้ผลการศึกษา P,PD หรือไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

๑๘.๒ จำนวนหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่รับโอน รวมแล้วไม่เกินหนึ่งในสาม ของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรของสาขาวิชาที่กำลังศึกษา ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชานั้น ๆ

๑๘.๓ ไม่เป็นรายวิชาที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

๑๘.๕ รายวิชาที่รับโอนมา จะไม่นำผลการศึกษามากัดระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และให้บันทึกผลการศึกษาเป็น “Q”

๑๘.๕ ได้รับความเห็นชอบการรับโอนผลการเรียน จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร บัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา

ข้อ ๑๙ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

จะกระทำได้นั้นเมื่อนักศึกษามีคุณสมบัติครบตามข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา

นักศึกษาที่เรียนตามแผน ก ๒ จะเสนอชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์และชื่อคณะกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ได้ จะต้องลงทะเบียนเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

หมวดที่ ๖

การประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการศึกษา ภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๒๑ การประเมินผลแต่ละรายวิชา ใช้ระบบการให้ค่าคะแนนดังนี้

๒๑.๑ ระบบค่าระดับคะแนน แบ่งเป็น ๘ ระดับ

ระดับคะแนน	ความหมายของผลการเรียน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B ⁺	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (good)	๓.๐
C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D ⁺	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
E	ตก อ่อนที่สุด (Fail)	๐.๐

๒๑.๒ ระบบไม่มีค่าระดับคะแนน

๒๑.๒.๑ ใช้ประเมินรายวิชาเสริม รายวิชาที่เรียน โดยไม่นับหน่วยกิต

การสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ และการสอบภาษาต่างประเทศ มีระบบประเมิน ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับการประเมิน
ผ่านดีเยี่ยม	PD (Pass with Distinction)
ผ่าน	P (Pass)
ไม่ผ่าน	F (Fail)

๒๑.๒.๒ การประเมินวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย การประเมิน
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ การสอบปากเปล่า การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ และรายงานการค้นคว้า
อิสระทั้งฉบับ มีการประเมินดังนี้

คุณภาพวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ	ผลการประเมิน
ดีเยี่ยม	Excellent
ดี	Good
ผ่าน	Pass
ไม่ผ่าน	Fail

๒๑.๓ สัญลักษณ์อื่น ๆ มีดังนี้

S (Satisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ
ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน และผลการประเมินงานผ่าน

U (Unsatisfactory) ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ
ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน และผลการประเมินงานไม่ผ่าน

Au (Audit) ใช้สำหรับการลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง โดยไม่นับหน่วยกิตและ
ผู้ลงทะเบียนได้ปฏิบัติตามตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดได้
ให้ถือว่าผู้เรียนยกเลิกการเรียนรายวิชานั้นและให้บันทึกผลการประเมินเป็น “W”

W (Withdraw) ใช้สำหรับการบันทึกหลังจากได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชานั้น
ก่อนการสอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ซึ่งจะได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาเรียนกรณีที่
นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งให้พักการศึกษาหลังจากลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นแล้ว หรือ
ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนแบบร่วมฟัง แต่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์กำหนดของผู้สอน

I (Incomplete) ใช้สำหรับบันทึกการประเมินที่ยังไม่สมบูรณ์ เมื่อนักศึกษา
ยังทำงานไม่เสร็จเมื่อสิ้นภาคเรียน หรือขาดสอบ นักศึกษาที่ได้ “ I ” ต้องดำเนินการขอรับการ
ประเมินเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนให้เสร็จสิ้นในภาคเรียนถัดไป หากพ้นกำหนดให้เปลี่ยนค่าระดับ
คะแนนเป็น “E” หรือ “F” แล้วแต่กรณี

IP (In Progress) ใช้สำหรับส่งผลการประเมินรายวิชาที่เป็นวิทยานิพนธ์
หรือการค้นคว้าอิสระ ที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นภาคเรียนไม่สามารถตัดสินผลได้ แต่
ผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้าต่อเนื่อง เป็นที่น่าพอใจ

NP (No Progress) ใช้สำหรับส่งผลการประเมินรายวิชาที่เป็นวิทยานิพนธ์
หรือการค้นคว้าอิสระ ที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นภาคเรียนผลการดำเนินงานไม่มีความก้าวหน้า
หรือไม่เป็นที่น่าพอใจ กรณีที่ได้ผลการประเมิน เป็น “NP” นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ

Q (Qualified) ใช้สำหรับรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้โอนผลการเรียนตามข้อ ๑๘

ข้อ ๒๒ การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ และการสอบการค้นคว้าอิสระ ให้ใช้คำว่า

“สอบผ่าน” (Pass) เมื่อผลของการประเมินเป็นที่พอใจ

“สอบไม่ผ่าน” (Fail) เมื่อผลของการประเมินไม่เป็นที่พอใจ

ข้อ ๒๓ การสอบประเภทต่าง ๆ

๒๓.๑ การสอบรายวิชา นักศึกษาจะต้องสอบทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่รายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมฟัง หรือรายวิชาที่ได้ยกเลิกโดยถูกต้องตามข้อบังคับ ให้อาจารย์ประจำวิชาส่งผลการสอบรายวิชาตามแบบฟอร์มของมหาวิทยาลัย ผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา เพื่อนำส่งบัณฑิตวิทยาลัย ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันสอบ

๒๓.๒ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปากเปล่าสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ก หรือตามเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนดไว้ การสอบประกอบด้วยวิชาในสาขาวิชาเฉพาะและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีคณะกรรมการสอบประมวลความรู้เป็นผู้สอบ นักศึกษาที่ยื่นคำร้องขอสอบประมวลความรู้ต้องเรียนรายวิชา (Course Work) ครบตามหลักสูตร และการสอบประมวลความรู้จะเปิดสอบปีการศึกษาละไม่เกิน ๓ ครั้ง

๒๓.๓ การสอบวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบปากเปล่า เพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก๑ และ แผน ก แบบ ก๒ และนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ และ แบบ ๒ ให้มีคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นผู้สอบและสอบได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง

๒๓.๔ การสอบการค้นคว้าอิสระ เป็นการสอบปากเปล่า เพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ข โดยให้มีคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระซึ่งต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระอย่างน้อย ๑ คน เป็นผู้สอบ

๒๓.๕ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เป็นการสอบในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดว่านักศึกษามีความสามารถ ที่จะดำเนินการวิจัยโดยอิสระ และเป็นผู้มีสิทธิ์เสนอการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ และแบบ ๒ โดยให้มีคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติเป็นผู้สอบ

๒๓.๖ การสอบภาษาต่างประเทศ

๒๓.๖.๑ กรณีหลักสูตรระดับปริญญาโท ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา และ/หรือตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาเห็นสมควร

๒๓.๖.๒ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก กำหนดให้ต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา เกณฑ์ดังกล่าวให้ใช้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนในหลักสูตรเดียวกันไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาต่างประเทศภาษาเดียวกันก็ได้ ภาษาต่างประเทศในที่นี้หมายถึง ภาษาที่เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อทำวิทยานิพนธ์ สำหรับหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนชาวต่างประเทศรายใดมีการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ให้กำหนดเป็นภาษาไทยได้ ยกเว้นกรณีที่ผู้เรียนเป็นคนไทย ต้องกำหนดเป็นภาษาต่างประเทศ ส่วนหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาไทยต้องกำหนดเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น

๒๓.๗ การประเมินรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริม อาจดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

๒๓.๗.๑ ประเมินโดยการสอบวัดความรู้

๒๓.๗.๒ ลงทะเบียนเรียน และผ่านการประเมินผล

๒๓.๗.๓ ประเมินเพื่อการยกเว้น ในกรณีต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกหรือสาขาที่ตรงกับรายวิชาที่กำหนดให้เรียน

(๒) มีเอกสารรับรองจากสถาบัน หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการ

บัณฑิตศึกษารับรองว่าผ่านการสอบได้ในรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเสริม

ข้อ ๒๔ การสอบตามข้อ ๒๓.๒, ๒๓.๕ และ ๒๓.๖.๒ ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ และการสอบภาษาต่างประเทศเฉพาะหลักสูตรปริญญาเอก

ข้อ ๒๕ ค่าระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ในแต่ละรายวิชา ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

ต้องได้ผลการประเมินไม่ต่ำกว่า “C” สำหรับรายวิชาที่ต้องประเมินโดยให้ค่าระดับคะแนน ได้ผลการเรียนไม่ต่ำกว่า “P” กรณีที่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้ประเมินตามข้อ ๒๓.๒.๑ ได้ผลการประเมินไม่ต่ำกว่า Pass ตามข้อ ๒๓.๒.๒ และได้ “Q” กรณีมีการโอนผลการเรียน

ข้อ ๒๖ การประเมินผลการศึกษาให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแต่ละภาค ทั้งในการคำนวณหน่วยกิตสะสมและคะแนนเฉลี่ยสะสม

๒๖.๑ กรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดวิชาหนึ่งมากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับจำนวนหน่วยกิตเพื่อพิจารณาการเรียนครบหลักสูตรเพียงครั้งเดียว

๒๖.๒ ในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากทุกรายวิชาที่มีการประเมินตามข้อ ๒๓.๑ ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาใดมากกว่า ๑ ครั้ง ให้นำจำนวนหน่วยกิตและค่าคะแนนที่ได้ทุกครั้งไปใช้คำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คิดทศนิยมสองตำแหน่ง โดยไม่ปัดเศษ

หมวดที่ ๗

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๒๗ การสำเร็จการศึกษา

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

๒๗.๒ ปริญญาโท

๒๗.๒.๑ แผน ก แบบ ก ๑

(๑) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๒) ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)

๒๗.๒.๒ แผน ก แบบ ก ๒

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๒) ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)

๒๗.๒.๓ แผน ข

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบการค้นคว้าอิสระตามข้อ ๒๓.๔

(๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

๒๗.๓ ปริญญาเอก

๒๗.๓.๑ แบบ ๑ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

๒๗.๓.๒ แบบ ๒ ศึกษาวิจัยครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

๒๗.๔ มีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน

๒๗.๕ ผ่านการประเมินรายวิชา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียนเสริม ครบตามเกณฑ์

๒๗.๖ ส่งวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์แล้ว

๒๗.๗ นักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท จะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สาขาวิชากำหนด

ข้อ ๒๘ การขออนุมัติดำเนินการศึกษาและอนุมัติปริญญา

๒๘.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาแต่ละสาขาวิชาเสนอรายชื่อนักศึกษาที่คาดว่าจะดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ล่วงหน้าเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและนำรายชื่อเสนอต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการศึกษาและเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๒๘.๒ นักศึกษาที่จะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อให้ดำเนินการศึกษา และอนุมัติปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต่อสภามหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๒๘.๒.๑ เป็นผู้มีความประพฤติดี

๒๘.๒.๒ เป็นผู้ดำเนินการศึกษา ตามข้อ ๒๗

๒๘.๒.๓ ไม่ค้างชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

๒๘.๒.๔ เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษา

หมวดที่ ๘

การลาพัก การรักษาสถานภาพ การลาออก และการพ้นสภาพของนักศึกษา

ข้อ ๒๘ การลาพักการศึกษา การรักษาสถานภาพ และการลาออกของนักศึกษา

๒๘.๑ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาพักการศึกษา ต้องยื่นคำร้องแสดงเหตุผลความจำเป็น ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา เพื่อเสนอให้ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาพิจารณาอนุมัติ แล้วแจ้งต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทราบ การลาพักการศึกษา

๒๘.๒ นักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องรักษาสถานภาพนักศึกษา ทุกภาคการศึกษาที่ลาพักการศึกษา

๒๘.๓ นักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา ภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในระเบียบสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยการเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๒๘.๔ นักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา แต่ไม่มีหน่วยกิตของรายวิชาตามหลักสูตร ที่ต้องลงทะเบียนเหลืออยู่ ต้องรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

๒๘.๕ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้เสนอใบลาต่อบัณฑิตวิทยาลัยผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา เพื่อเสนออธิการบดีอนุมัติ

ข้อ ๓๐ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๓๐.๑ ดาษ

๓๐.๒ ลาออกและได้รับอนุมัติแล้ว

๓๐.๓ สำเร็จการศึกษา

๓๐.๔ มหาวิทยาลัยสั่งให้ออก เนื่องจากการฝ่าฝืนระเบียบการลงทะเบียน การชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา และการลาพักการศึกษา

๓๐.๕ ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในการประเมินทุกต้นภาคการศึกษา ในช่วงที่ลงทะเบียนเรียนยังไม่เกินถึงหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร

๓๐.๖ ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ เมื่อลงทะเบียนเรียนได้จำนวนหน่วยกิตตั้งแต่ ๒ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดขึ้นไป โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

๓๐.๗ ใช้เวลาศึกษาครบตามที่กำหนด ในข้อ ๕

๓๐.๘ สอบวิทยานิพนธ์หรือสอบการค้นคว้าอิสระไม่ผ่าน ภายในการสอบ ๒ ครั้ง

๓๐.๙ สอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน ภายในการสอบ ๓ ครั้ง

๓๐.๑๐ ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๓๐.๑๑ ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นนักศึกษา เมื่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เห็นว่า มีความประพฤติไม่เหมาะสม

ข้อ ๓๑ การขอลับเข้าเป็นนักศึกษา

นักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ตามข้อ ๓๐.๒ ๓๐.๔ และ ๓๐.๗ อาจขอคืนสภาพ เพื่อกลับเข้าเป็นนักศึกษาได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษากำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๓

(ลงชื่อ)

(นายพิษณุ วรูไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี